

Продолженіе.

Въ 14. Септемврїа корабленно то ополченіе, было по выше отъ двѣста левги камто западъ отъ Канарійски те острови, по далеко отъ суха та земля, отъ кояко то до тога былъ плавалъ челоуѣкъ, и стигналъ тамо Испанецъ. Тука уплаши Испанцы те едно ново и чудно явленіе. Пригледали са чи магнитическа та игла (пусула), не сочише право на полюсна та звѣзда, но ся навѣждалше мало камто западъ. Това, днешно то време на сички те познато, уплаши содружницы те Колумбови, ся намѣруваха въ незнаенъ Океанъ, и неограниченъ, суцо то естество ся виждаше преимѣнено и самый путоводитель нмъ щеше сега и той суцій да ся уплаши. Обаче Колумбъ съ остроуміе то си даде хорта за това явленіе, коя то, ако и не възблагодарилъ суцаго, обаче разнесе страхове те нмъ, и да помлакне роптаніе то нмъ. — Въ 1-ый день Октомврїа были са около седмь стотыни, и седемьдесятъ левги, камто западъ на Канарійски те острови. Выше сега три седмьцы плаваха. Отъ тично то управление, имали са добра надежда за откровеніе то, обаче и още останаха неисполвении. И ся виждаше нѣкое добро окончаніе сега толкосъ отдалеченно, кояко то испервомъ. Пакъ начна да ся вижда между корабленницы те неудоволствіе, и мало по мало ся разнесе отъ корабъ на корабъ. — Сички те едино-